

CASAL DE JUBILATS DE SALT

la farga

ANY VIII • N.º 76 • MARÇ 1986

SALT, PER LA PAU.

Arudo!

Espigolant	
Lluís Fontané, el Nunci.....	2
Editorial	
L'any de la Pau.....	3
Vida del Casal.....	5
Petanca	
Torneigs.....	6
Neu a Salt	
Civilitzats, sí, però.....	7
L'Espieta	
Neu i Vent a Salt.....	8
Festa de l'Arbre.....	13
La Vida Quotidiana de Salt	
50 anys enrera.....	9, 10, 11 i 12
Finestra Oberta	
Cartago. Un Miratge esquinçat, una il·lusió retrobada.....	14
Rialles d'Aquí	
20 d'abril: «Festa de Música i Color».....	15
Cartes a La Farga	
Semàfors.....	16
L'Esclat de l'Alba	
Insinuant Primavera. Insinuant vida.....	17
Imatges	
En Lluís Mateu.....	17
La Farga Làctica	
Poseu-vos en nom en català.....	18
A la taula de La Farga	
Surt el número 75 de La Farga.....	18
La vida amb Humor	
L'acudit Foll.....	19
Records de Setmana Santa.....	19

Edita: Casal de Jubilats de Salt
 Consell de Redacció: Lluís Mateu, Quim Pla, Miquel Casellas, Narcís Burch, Guillem Terribas, Martí Fita, Joan Boada, Ventura Pau, Jaume Bosch, Joan Ros, Josep M.ª Macias, Francesca Laguarda, Emili Gispert, Antoni Peruga, Josep M.ª Oliveres i Manel Lladó (fotògraf).
 Portada: Vicenç Huedo
 Han col·laborat: Salvador Sunyer i Aimeric, Josep M.ª Oliveras, Joan Boadas i Ramon Massachs.
 Compaginació i diseny: Manel Mesquita
 Correcció: Antoni Ruscalleda.
 Administració: Miquel Casellas i Josep Cebrian.
 Distribució: Josep Gassiot, Pitu Celi i Josep Cebrian
 Tiratge: 1.300 exemplars.
 Redacció: Passeig Verdaguer, 1 - Tel. 23 04 98 SALT.
 Impressió: Pagès impremta-Anglès.
 Dipòsit legal: GI-356/79

La Farga no es fa responsable dels articles signats que apareixen en la revista, responsabilitat que recau en els seus autors.

L'any de la Pau

L'any 1986 ha estat declarat per l'O.N.U., any dedicat a la Pau. Avui tothom parla de la pau... si amb algun tema sintonitza avui la nostra joventut, és el de la pau. Els joves en són els principals protagonistes i impulsors.

La pau sempre, però, s'ha entès com a absència de guerra. En aquest sentit la pau ha tingut un concepte negatiu. Citem les paraules del noruec Galtung que ens fa adonar del fet:

«La gent del nostre segle es conforma a definir la pau com l'absència de guerra, particularment de grans guerres, i més concretament entre les grans potències que compten amb un enorme arsenal militar...»

La pau no és només absència de guerra, sinó que té altres valors també positius. El pacifisme en el seu sentit més profund no només tracta d'evitar el rearmament o l'increment constant de despeses militars...

El pacifisme el que vol és fomentar un nou sistema de relacions humanes basades més en el sentit de la solidaritat i la creativitat que no pas en el predomini, com passa avui, de les injustícies, de la desigualtat i l'agressivitat.

I la pau no serà viable mentre les relacions entre els homes no siguin de més justícia i més fraternitat.

Si en aquests aspectes, la joventut n'és avui capdavantera... podem dir, doncs, que el futur és positiu.

ooOoo

Quan escrivim aquesta editorial, la campanya del «Referèndum OTAN» és en plena eferescència i els lectors han estat convidats a votar. LA FARGA, com a revista, no pot prendre postura ni a favor ni en contra sobre el tema (les tendències dels socis del Casal són plurals i ben diverses).

En tot cas sí LA FARGA vol fer constar és que el tema OTAN està totalment implicat amb la pau. I que segons els resultats del referèndum, aquesta pau es desenrotllarà al nostre país d'una manera o altra.

EXCURSIONS

Aquest any varem començar les Excursions amb la tradicional sortida a Lloret de Mar, els dies 8 i 9 de febrer, per celebrar el Carnestoltes. L'estada es va fer a l'Hotel Don Juan i el programa d'actes va ser molt lluit; destaquem la participació de la Cobla Orquestra LA PRINCIPAL DE LA BISBAL, que va oferir una Revetlla molt divertida.

EXCURSIONS - PROPERES SORTIDES

22 - Març: Mercat del Ram a Vic
30 - Març: Montserrat i Calaf, dinar i espectacle Sala de Festes BOGART.
9 - Abril: CALÇOTADA A VALLS
26 i 27 d'Abril: ANDORRA, 2 dies (sortida dissabte matí, tornada diumenge vespre).

Al proper número de La Farga, procurarem donar-vos ja la relació de totes les excursions que hem programat per aquest any, entre les quals volem destacar, la visita a LOURDES (3 dies), que fa alguns anys que no hi anem, i

també una visita a SARAGOSSA I MONESTIR DE PEDRA (dos dies), que també fa anys que no la fem.

Esperem que la nostra programació sigui del vostre gust, i voldriem rebre els vostres suggeriments per introduir-hi noves sortides, que facin el programa més interessant i més participatiu.

BALLS SOCIALS

Cada quinze dies continuem oferint als socis l'oportunitat de passar la tarda ben distreta tot ballant la música que més els agrada; així els dies 1 i 15 de febrer i els dies 1 i 15 de Març, varem oferir Balls amb molta participació.

Nota: El dia 29 de Març, no hi haurà ball, per ser Dissabte Sant.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA DE SOCIS

El dia 22 de febrer, es va celebrar l'Assemblea Extraordinària de Socis, amb la proposta de modificació d'Es-

tats presentada per la Junta. Lamentablement no hi va haver-hi massa assistència, però els socis que hi varen assistir, varen intervenir i participar a que el Casal pugui tenir finalment uns Estatuts una mica d'acord amb el que és la nostra Entitat.

Una vegada que la Generalitat hi doni el vist-i-plau, procurarem la seva publicació, per a millor coneixement de tots els socis, possiblement, a la nostra Revista.

CURSET DE REPUJAT D'ESTANY

Els mesos d'Abril i Maig farem un curset de repujat d'Estany al nostre Casal, és per als socis del Casal i serà gratuït.

Els interessats poden apuntar-se al Bar del Casal.

Sport Garatge, s.a.

Josep Casals

Reparacions
Engrassament
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5 - Tel. 23 33 11 SALT

Subministres Catalunya, s.l.

VOLVO

Camiones y Autobuses

Passeig Marquès de Camps, 3 Tels. 23 33 11 - 23 78 83

SALT

Campionat Provincial Individual a Caldes de Malavella

Molts jugadors del nostre club, varen acudir a aquest campionat, però en seniors, tant a primera com a segona, cap jugador es va poder classificar per les semifinals. En juvenils, amb molt poca participació, dos jugadors nostres es portaren molt bé, ja que en MANEL TORRES, aconseguia quedar campió molt brillantment, i en DAVID ROS també quedava sots-campió. En dames, la jugadora MAGDA VILA, també aconseguia quedar campiona provincial, després de moltes partides guanyades, eliminant les seves contrincants, una darrera l'altra, fins arribar a la final, en la qual es va enfrontar a la jugadora del CASSÀ, PILAR NEGRE. Però en una partida molt ben portada la va guanyar brillantment. Vull ressaltar de la MAGDA, que aquest premi obtingut, és la base de ser una de les millors jugadores local i provincial, com així ho ha demostrat en diferents concursos i en aquesta data ha obtingut allò que per la seva classe ja fa temps que s'ho mereixia.

En l'especial de la tarda, també va ser un domini total dels nostres jugadors, ja que tres equips feien els tres primers llocs. En segon lloc hi havia en J. GOMEZ, amb un equip mixt, i en tercer lloc en J. ANGLADA, S. CABEZAS i A. PERUGA.

Torneig Social. Tripletes per sorteig. 29 d'Octubre.

En la diada de St. NARCÍS, es va celebrar aquest torneig, el qual, després de les corresponents partides, la classificació va quedar de la següent manera. En primer lloc, l'equip format per en J. NOGUÉ, A. PERUGA i M. PA-

DILLA, ja que varen guanyar a la final l'equip format per en N. ROS, A. ROCA i en VENTURA M. En tercer lloc, es classificà l'equip de A. SANTIAGO, S. GAMUNDI i A. MUÑOZ.

Torneig Social. Tripletes per sorteig. 3 de Novbre

En aquesta diada es va celebrar una altra vegada un concurs social per sorteig, la classificació fou de la següent manera. En primer lloc foren els guanyadors de la final l'equip format per en JOSÉ SANTIAGO AMAYA i A. MUÑOZ, en segon lloc en M. TORRES, MIQUEL SANTIAGO i DIEGO SANTIAGO. En tercer lloc en P. RODRIGUEZ, MARIA PERUGA i la PAULA PONT.

Caldes de Malavella 10 de Novembre

Es va rebre una invitació del CALDES, en la qual sollicitava la participació de quatre equips per fer un quadrangular, i insistia que els equips fossin assequibles per a ell. Doncs bé, dintre del poc temps que hi havia, hi varen anar dos infantils, tres dames, dos quasi principiants i cinc jugadors més. Amb molta cordialitat es va celebrar el quadrangular, en el qual els nostres jugadors solament varen perdre una partida. Al final ens varen entregar un obsequi per al nostre club.

Final del Campionat Social de Dupletes. C.P. Salt. 16 de Novbre.

Des del 30 de Setembre, es venia celebrant, el campionat social de dupletes, amb la participació de 14 equips. La lluita durant aquestes jornades va ser molt forta, ja que quatre o cinc equips podien optar per la victòria final. Tant és així, que fins a l'última jornada no es varen decidir els primers llocs. Al final, la classificació va quedar de la següent manera. Primer lloc i campions, en J. CASANOVAS i en MIQUEL SANTIAGO, amb 12 punts. En segon lloc i sots-campions, A. PERUGA i F. RODRIGUEZ, amb 11 punts. En tercer lloc, en S. CABEZAS i en LL. MATÉU, amb 11 punts, els quals guanyaren el tercer lloc per millor average davant d'en P. QUINTANA i F. GONZALEZ, que feren el quart lloc, amb 11 punts, i també davant d'A. MUÑOZ, i A. ROCA, que feren el cinquè lloc, també amb 11 punts. En sisè lloc quedà en J. ANGLADA i P. VENTURA, amb 9 punts.

Salt 17 de Novembre.

En aquesta diada es començà la lliga social per tripletes per sorteig i classificació individual. Es juguen dues partides cada diumenge a les 10'30, ja us anirem donant les classificacions.

Stein

**FOTOCÒPIES
CÒPIES DE PLÀNOLS
PAPERERIA
TÈCNICA
MATERAL
PER A DIBUIX
I OFICINES**

A GIRONA:
Avgda. St. Francesc, 4 - Tel. 20 39 44
Migdia, 11 - Tel. 21 35 65

A SALT
Passeig d'Olot, 166
Tel. 23 27 08

Civilitzats sí, però...

Tot plegat res, mig pam de neu. Mig pam de neu que es portava l'oli i una ventada d'arreplegueu-ho tot! M'ha recordat un conte de Pere Calders i un altre de Quim Monsó, amb un mateix argument: les senzilles, humils i utilíssimes coses quotidianes ve un dia que es cansen, es rebel·len i deixen de prestar-nos els serveis per als quals havien estat creades.

N'hi havia per llogar-hi cadires i per tenir malhumor. Així que m'he llevat surgeix el primer entrebanc i la primera incòmoda sorpresa: pitjo l'interruptor i com si no hagués fet res. No hi ha llum. Corro a cercar espelmes i llanternes amb sabatilles i a les palpen-tes. Cop de cap a l'escala, una bossoga per clenxa i endevina qui t'ha tocat. La màquina d'afaitar, és clar, avui no afaita. I la de piles? Estan esgotades. El telèfon, encara que faci la seva patxoca, calla com un mort, no piula, no serveix per a res. El bany, gelat, sense aigua que circuli, fa venir pell de gallina. El wàter, sense aigua, no funciona. L'escalfador, vós direu, no escalfa. Les estufes apagades i els radiadors glaçats em fan venir més fred.

I si possedis la ràdio? Les emissio-

res han enmudit. Tot el dial en silenci excepte **Ràdio Salt**, que és tot un cas.

No circulen autobusos. Els trens romanen bloquejats. Les escoles, tancades. Els diaris no arriben. El carter fa festa. Tothom ve del carrer xop com una sopa. Hi ha cues alarmistes a la fleca. Ja se sap: «**on no hi ha pa, Déu no hi habita**». I al pis de dalt hi ha goteres.

Miro d'engegar el Dyane per allò que ens deien de la «**gent encantadora**». No me'n surto. El meu pobre citrellet fa figa, té el motor congelat i les rodes rellisquen per la neu com si hagués begut.

-Aniré fins al Bar de la cantonada?
-No cal que t'hi escarrassis, perquè al cafè no hi ha cafè, ni llet, ni llum, ni

brasa, ni fum.

-I si en féssim a casa?

-Només podríem fer-ne de mitjó i la cuina no hagués quedat sense gas..., etc. etc.

I he pensat com devien riure's de les nostres facècies des del Cel, els meus avis: Josep i Maria. Déu nos ens guard que haguessin tingut aquests trasbalsos per tan poca cosa! Ells, amb un metre de neu seguien fent la seva vida monòtona i igual com cada dia. Les úniques diferències eren potser que el so de les campanes els arribava esquerdat i que solien posar un tió més gros al foc per si de cas havien de passar-hi estona fent torrades i bevent vi calent.

Ja ho veieu. Civilitzats sí, però...

Neu i vent a Salt

A darreries del primer mes de per-tànyer a EUROPA, Salt, conjuntament amb la pràctica totalitat dels municipis de Catalunya, es veieren afectats per la gran nevada i fortíssima ventada, que ocasionà milers de milions de pèrdues.

Carreteres tallades i bloquejades. Altes torres de conducció elèctrica que llepaven el terra com si de goma fossin contruïdes. Quilòmetres de pals de te-

lèfon prenen contacte amb el sòl. Arbres «centenris» s'han convertit en es-telles per a la llar. (A Salt, un xiprer del Cementiri i un cedre de 25 m. de llarga-da, com el campanar de Sant Cugat, de la Finca del Marquès de Camps).

Ni aigua, ni llum, ni telèfon... Les piles i les espelmes s'esgotaren. Guàrdia Civil, Policia (de tota classe), Bombers, Protecció Civil, Exèrcit, les Companyies

elèctriques, tothom anava amunt i avall esvalotat, procurant tornar a la norma-litat el més ràpid possible. Uns manà-ven per aquí i els altres per allà, però, com passa sempre, «fotuts» els usuaris dels serveis.

Els boscs quedaren del tot destrossats. Sóm a Europa i no estem preparats!!!

REMOTO
CENTRO RECAMBIOS MOTO

Ramón y Cajal, 4 - Tel. 24 00 61 - SALT

**VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ**
Importador per a Espanya

CHIARAVALLI
LA CORONA DEI CAMPIONI

polini
SPECIAL TUNING

BUZZETTI

ACE313
PLASTICA ITALIA

Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos

MOTOS
CATALUNYA
PERE TEIXIDOR

MONTESA HONDA PUCH
PEUGEOT DUCATI
VESPINO VESPA
DUCSON DERBI

Carrer Major, 307
Telèfon 23 93 67
SALT

La vida quotidiana a Salt, cinquanta anys enrera 1 de gener a 31 de desembre de 1936

L'àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, en col.laboració amb el Patronat Casa de Cultura «Les Bernardes», està treballant en l'organització d'una important exposició sobre la vida quotidiana a Salt l'any 1936.

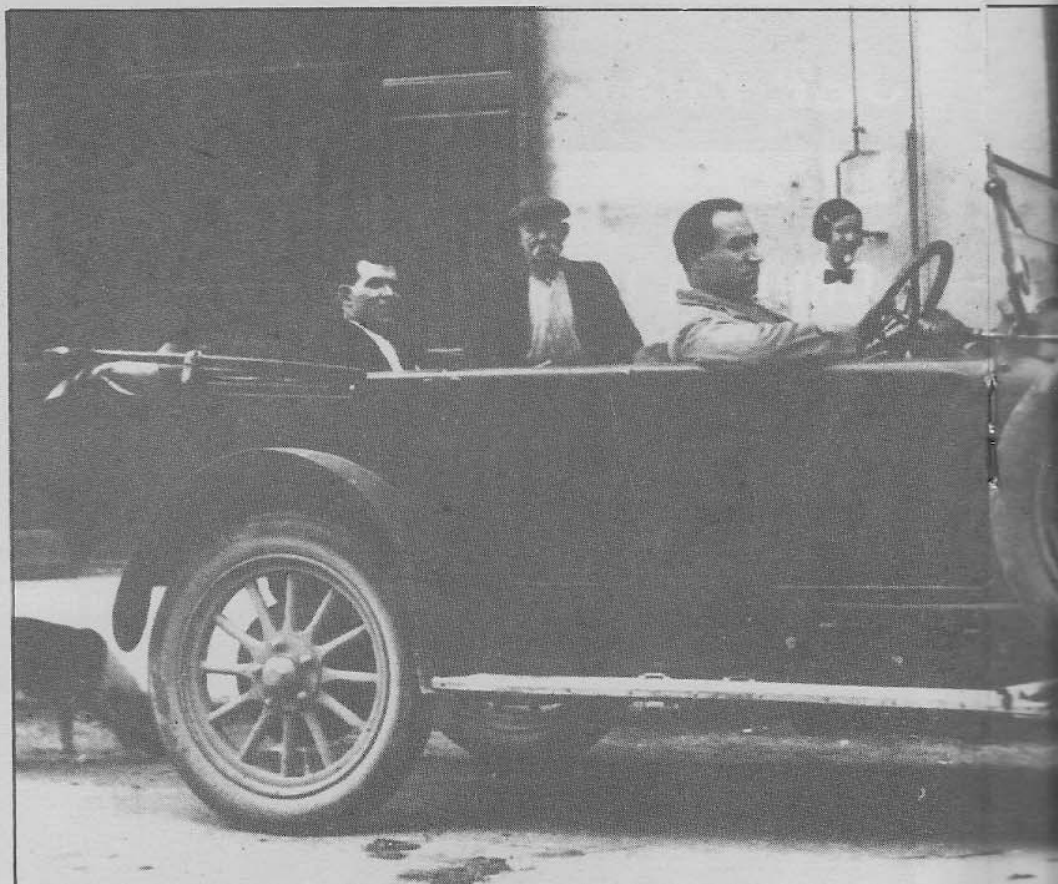
L'esmentada exposició tindrà lloc a «Les Bernardes», durant els mesos de juny i juliol d'enguany.

L'equip que tira endavant aquest projecte és format per Josep M.ª Oliveras i Joan Boadas com a Comissaris, i compta amb l'assessorament de l'historiador Ramon Alberch, així com amb la col.laboració de Joan Casanoves, destacat dissenyador.

En aquests moments hi ha diverses institucions que recolzen l'exposició, entre les quals cal citar el Col·legi Universitari de Girona, el Departament de Cultura de la Generalitat, la Diputació de Girona, la Filmoteca de la Generalitat, «La Caixa», etc...

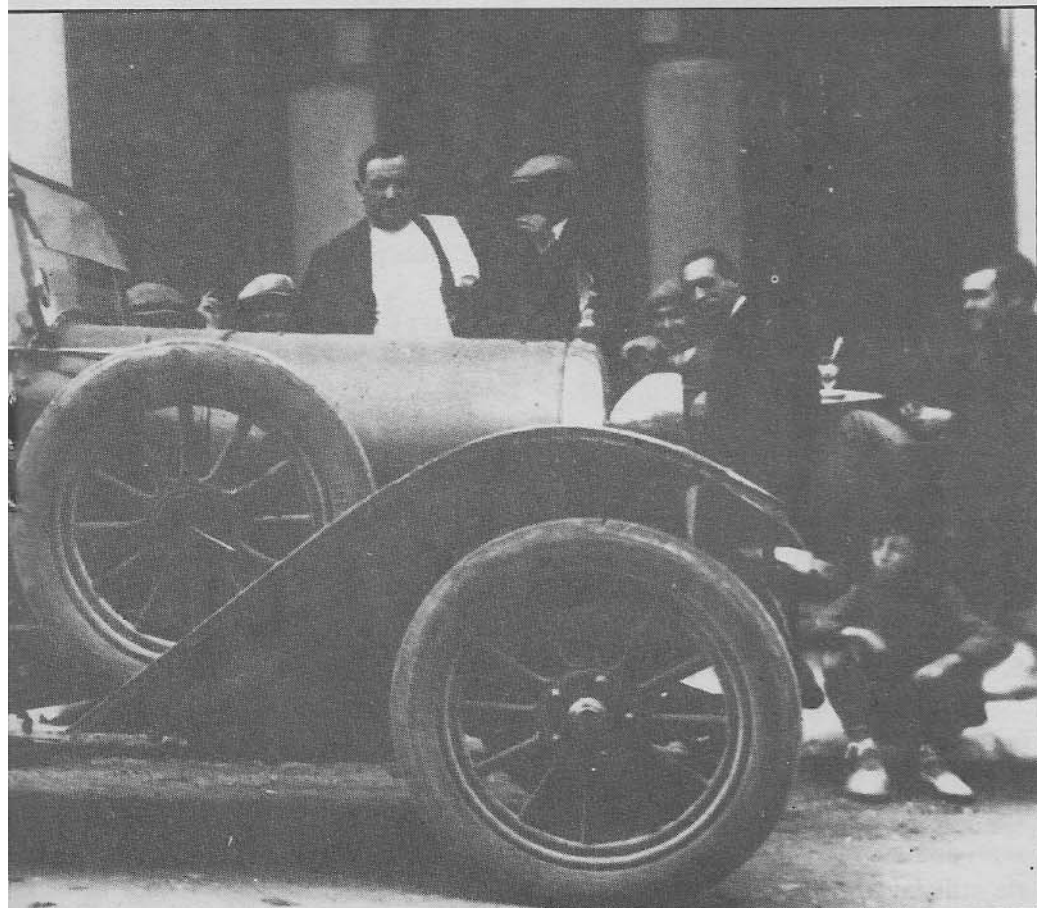
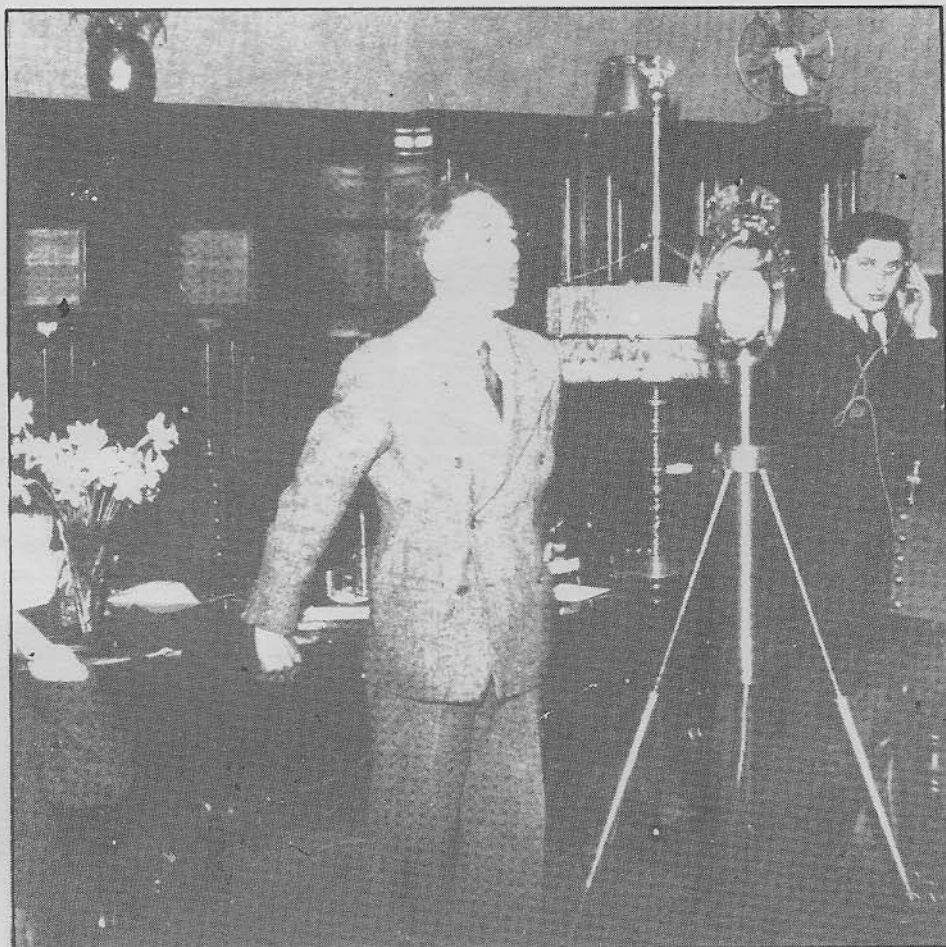
Tal i com es desprén del títol que encapçala aquestes línies, el que hom pretén reflectir en l'exposició és la realitat dels saltencs fa mig segle. Es tracta, doncs, d'una aproximació històrica, antropològica, sociològica, arquitectò-nica-urbanística, etc. a una comunitat que ha experimentat unes transformacions innegables en tots els aspectes que hem apuntat.

Salt ha passat dels 5.000 i escaig habitants l'any 1930 als més de 21.000 d'enguany. Aquest espectacular creixement, que com tots sabem ha seguit els camins de l'especulació del sòl, ha desvirtuat la **fe-somia urbana** de la vila i, en certa manera, ha esborrat de la consciència de la gent el sentiment de pertinença a un poble, a causa, sobretot, de la matança d'uns signes d'identitat clars i assimilables per a la majoria de la població.

En aquest sentit l'exposició proposa fer un salt endarrera en el temps, situar-nos a l'any 1936 i intentar de plasmar, a nivell bàsicament visual, tot allò que configura i caracteritza qualsevulla col·lectivitat. Una exposició, en definitiva, que té una doble vessant: per un costat apropar a través de l'anàlisi de la vida quotidiana els saltencs als orígens propers del seu poble i, per l'altra, un contingut fortament didàctic, atès que del recorregut per les diferents sales hom podria extreure conclusions relacionades amb el camp de la història, l'arquitectura, les mentalitats, etc., és a dir, de tot allò que donava cos al teixit social de Sàlt fa 50 anys.

Per tal d'aconseguir aquesta aproximació a la qual ens hem estat referint, pensem que cal estructurar l'exposició en base als següents àmbits o apartats:

1.- ESPAI INTRODUCTORI

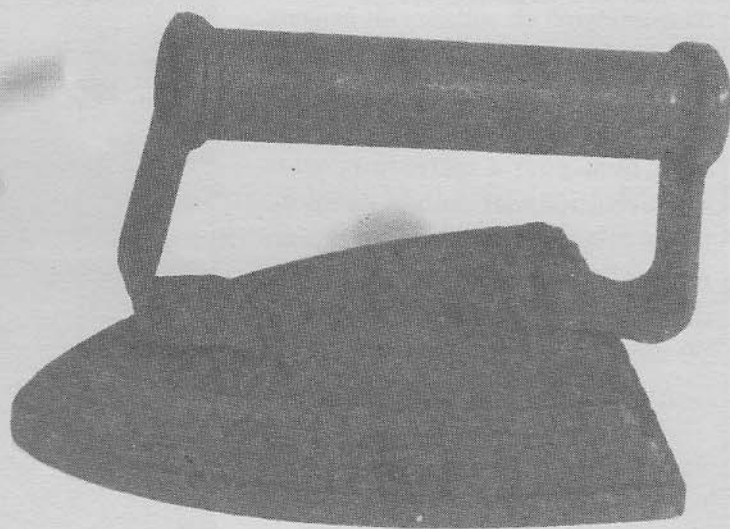
- 1.1.- Maqueta
- 1.2.- Gràfiques (població, conreus, repartiment de la propietat, oficis...)
- 1.3.- Fotografies.

En aquest primer àmbit el que hom pretén és crear el que en podríem dir un «microclima», que, mitjançant l'impacte visual, donés una idea ràpida i fefaent del que era la població.

2.- ANÀLISI DOCUMENTAL

Per tal d'apropar-nos a la vida quotidiana ens cal fer un buidatge de tota mena d'informació que afectés els següents camps:

- 2.1.- Vida política
- 2.2.- Vida religiosa
- 2.3.- Alimentació
- 2.4.- Vestit
- 2.5.- Esports

La vida quotidiana a Salt

«PLANXES» utilitzades a Salt, anys 30, cedides per a l'exposició per Dora Puig.

2.6.- Educació (llibres, textos, escoles,...)

2.7.- El món del treball. Associacionisme i cooperativisme.

2.8.- Festes i tradicions.

2.9.- Recollida de material exposible referent als apartats esmentats.

3.- MATERIAL D'ARXIU

Cal contemplar la possibilitat de poder exposar plànols, diaris, revistes, i tota aquella documentació de caire arxivístic que pugui tenir relació amb l'objectiu que ens proposem.

4.- VÍDEO

Confecció d'un vídeo que aplegui les entrevistes a un grup de per-

sones pertanyents a nivells socials distints o aquelles que hom cregui més representatives d'allò que ens interessa reflectir.

A més d'aquest material audiovisual, cal comptar amb la possibilitat de poder disposar de material sonor -música, emissions radiofòniques... -que ajudin a crear l'atmosfera desitjada.

5.- ENVELAT

La tradició enveladora de la vila justifica abastament l'intent de reconstruir un envelat al pati de «Les Bernardes». Aquest, que hauria de reproduir els existents als anys 30, seria utilitzat per ambientar-hi tot allò

que fa referència al món del lleure i de l'esbarjo.

6.- CARTELLS DE LA GUERRA CIVIL

Mitjançant el Departament de Cultura de la Generalitat se'ns ofereix la possibilitat de poder disposar d'una exposició de cartells al·lusius a la Guerra Civil. Tot i que s'escapa del marc cronològic de la nostra exposició, pensem que en podria ésser un bon complement.

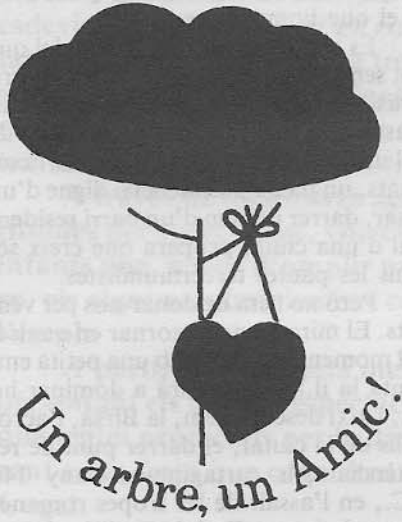
JOSEP M.ª OLIVERAS i PUIG

i

JOAN BOADAS i RASET

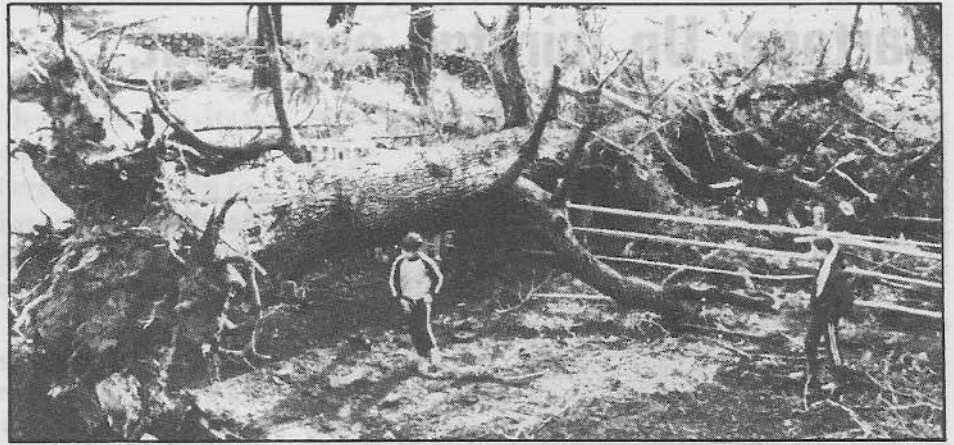
(Comissaris)

Festa de l'Arbre

AJUNT. DE SALT '86

El proppassat dia 7 de març 900 escolars de Salt participaren en la plantada de 125 arbres, sota el lema: «UN ARBRE, UN AMIC!», al Pla dels Socs, amb motiu de la celebració de la Festa de l'Arbre-86.

Cedre de la Finca del Marques de Camps. 25 m. de llargada per 3 de perímetre. (Foto: Josep Oliveras)

En una tarda assolellada, els nens plantaren l'arbre, berenaren i jugaren. De n.ica en n.ica, El Pla dels Socs, l'antic abocador d'escombraries, es converteix en el «Parc de les Deveses» (Foto: Josep Oliveras).

GISPERT

PINTORS

Carrer Angel Guimerà, núm 60, entl. 3a.
Telèfons 23 38 40 - 23 70 14

FORN DE PA

Josep M.ª Ferrer

C/. Major, 294
C/. Angel Guimerà, 116 Xamfrà C/. Pacheco/Torras i Bages
C/. Major 167
La Punxa, 9

Cartago. Un miratge esquinçat, una il·lusió retrobada.

La més bella filla de Tir, Cartago, era una il·lusió, un miratge llunyà i incert, una promesa que es perdia més enllà del mite, més enllà de les dades històriques, més enllà del fet d'ésser un dels jaciments-príncep de la Mediterrània Occidental, i, com a tal, punt de referència obligada en estudis especialitzats en aquestes qüestions.

Poder visitar el museu del Bardo a Tunísia, on hom pot admirar tot allò que s'ha anat recuperant en les excavacions endegxdes a Cartago, poder passejar per les ruïnes de la ciutat que fou fundada, segons diuen els autors antics, el 814 a. C. per la míticx reina Dido, fugida de Fenícia i que segons ens conta el gran Virgili dona sopluiç, ajut, el cor i fins i tot la vida al troià Eneas en el seu llarg atzarós periple que el conduí d'Àssia Menor al Laci, era una il·lusió que volíem veure complir, que havíem de realitzar.

I era un miratge, un miratge que la realitat s'encarrega d'esquinçar per veure, després, una realitat ben diferent de la somniada, que fa quasi impossible, fent un salt enorme cap al passat, recuperar d'entre les pedres, d'entre les restes d'antics i nobles edificis, la vida de la capital púnica, enemiga ferotge de Roma, destruïda per aquest, fins arribar, gràcies a unes condicions geogràfiques excepcionals, a convertir-se en la segona ciutat de l'occident mediterrani.

En efecte, d'un jaciment enorme, que continua essent un document històric de primeríssima magnitud, tal com

ha reconegut la UNESCO que ha fet possible la creació d'una gran operació

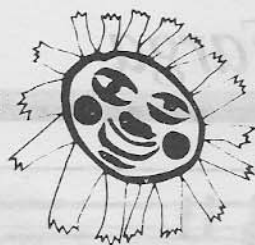
El-Jem (Tunísia), an·fiteatre (principis del segle III d.C.). Fotografia: Ray-Delvert.

de cara a la salvaguarda del jaciment i a la recerca de la seva història a través d'excavacions arqueològiques de gran volada, en les quals hi han participat grups d'arreu del món, ben poca cosa és el que hom pot veure-hi.

És cert que hi ha molt més del que pot semblar en una primera visita, però quasi tot resta dissimulat, amagat, emmascarat o perdut enmig d'un seguit de palaus, grans cases amb jardins luxurians, un palau presidencial digne d'un cèsar, darrer extrem d'un barri residencial d'una ciutat prospera que creix segons les pautes tercermundistes.

Però no hem de donar-nos per vençuts. El miratge pot retornar en qualsevol moment, només amb una petita empenya la il·lusió tornarà a dominar-ho tot, i així descobrirem, la Birsá, l'acròpolis de la ciutat, el darrer punt de resistència dels cartaginesos l'any 146 a.C., en l'assalt de les tropes romanes comandades per Escipió Emilià, el Coton, el port més famós de l'antiguitat, el teatre, l'odeó. Les immenses i arruïnades termes antonianes, blanament colpides per les ones, la grandesa de la ciutat del baix imperi. La capital del regne vàndal, la bizantina Cartago.

En allunyar-nos el record no coincideix massa bé amb el que hem vist, sinó que s'acosta més, es superposa al miratge.

RIALLES, que inicià l'any 72 les seves activitats a Terrassa essent una delegació d'Òmnium Cultural, ha esdevingut un moviment en constant creixement. Un total de 40 grups RIALLES a tot Catalunya, 15 dels quals són a les comarques gironines, fent la mateixa feina de convertir la cultura nostra en un bé social i lluitant contra tot allò que ens és forani.

A través de les nostres activitats, bàsicament constituïdes per espectacles, volem oferir una alternativa als infants que, a més d'omplir una part del seu temps lliure, els sigui un complement educatiu de la família i de l'escola.

A partir d'avui, cada mes serem amb vosaltres tot presentant els nostres espectacles. Avui us presentem els que tenim projectats per la diada de St. Jordi, col.laborant en la festa que organitza l'Agrupament escolta St. Cugat.

20 D'ABRIL: «FESTA DE MÚSICA I COLOR» pel grup LA SARAGATA

Aquest espectacle té l'aspecte creatiu d'on a través d'una Festa de Música i Color, fem coses amb els materials que normalment tenim per inservibles, tot utilitzant la tècnica de la plàstica, musical i corporal.

Així, d'una manera divertida, ani-

rem transformant materials rebutjats en elements ornamentals de la festa que, durant 3 hores, ens aniran proposant.

NGIS I NOIES, comenceu a recollir i guardar-vos capses de cartró, canyes, draps, cordills, diaris, ampolles de plàstic,... i porteu-los per St. Jordi.

PARES, ajudeu els més menuts a recollir aquests materials. També necessitem la vostra col.laboració el dia de l'espectacle, per tal d'agilitzar l'activitat. Ells ho agrairan.

A reveure, fins a St. Jordi.

Autocars ROCA

C/. Pau Casals, 1

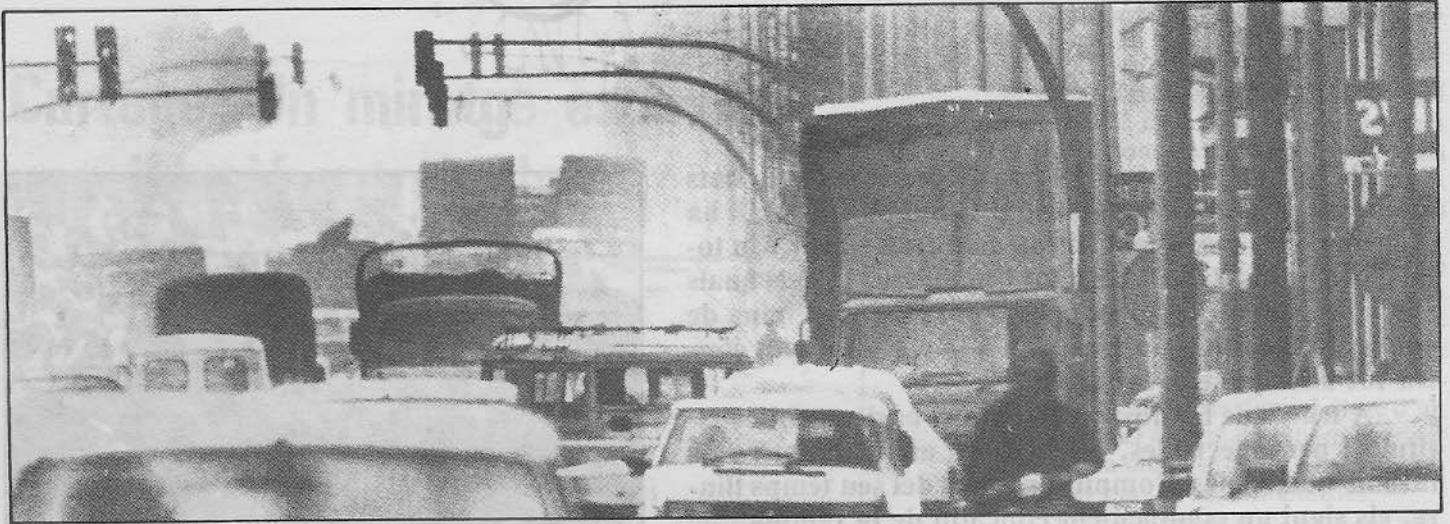
Tels. 23 35 72 - 23 60 59

SALT (Girona)

Viatges col·lectius • Nacionals i Estrangers

De 25 a 60 places - AIRE CONDICIONAT - TELEVISIÓ
VÍDEO - W.C. - BAR

Semàfors

No sé si trobaríem gaires pobles amb la densitat de veïns de Salt i amb una carretera tan transitada, que no tinguin semàfors.

I no és que facin bonic els semàfors. El que fan bonic són els arbres, i amb molt d'encert l'Ajuntament ja es preocupa de repoblar-ne -suposo que amb el temps es continuarà plantant-ne fins a la sortida de Salt, en direcció a l'autopista-. No, els semàfors no fan bonic, però, entenc que encara que siguin una molèstia per als automobilistes, són una tranquil·litat per als veïns que (o quan) tenen necessitat de travessar la carretera.

Sembla que amb una mica de respecte per les dues parts, vianants i automobilistes, podríem conviure sense més obstacles, però la realitat no és aquesta. Com a usuari d'aquesta carretera i quasi sempre a dalt del vehicle, m'adono de la falta de respecte de molts conductors. No hi valen passos de zebra. Pot intentar passar un vell o una criatura, molts conductors per això no paren i a vegades encara que els vianants ja siguin al mig de la carretera. Com si aquests conductors fossin els amos de la carretera i a més a la velocitat que volen.

No sé els accidents que es produeixen, ni la gravetat de les topades, però, sí, que, de tant en tant, n'he presenciats algun. Tampoc no crec que s'evitessin tots amb els semàfors, però, controlarien la velocitat i els passos serien més segurs i donarien tranquil·litat als pares quan els seus fills han de travessar, tots sols, la carretera.

No és que aquest escrit sigui forçat, ni per a disculpar-me d'actuacions pas-

sades, encara que pot servir per contestar algunes insinuacions que et consideren -en part- responsable que no hi hagin semàfors a Salt. No entenen o no volen entendre que una cosa és la campanya que va endegar en el seu temps l'Associació de Veïns i una altra la situació actual. Tenim un Ajuntament responsable i és a ell a qui hem de dirigir totes les propostes i suggerències, queixes o lloances que afectin al municipi.

Es cert que sóc partidari d'instal·lar semàfors a la carretera i de passada voldria tornar a insistir-hi. No em serveixen els arguments de qui opina que serien la causa de moltes cues, i últimament et posen l'exemple de l'últim semàfor instal·lat per Girona a la cruïlla del carrer Agudes. Jo penso que és normal que sigui així, si tots els automòbils que arriben al semàfor, de Salt i dels altres pobles, no troben cap més altre semàfor, és lògic que s'apilonin allí.

Amb quatre semàfors a Salt en fariem prou, el problema es resoldria (al-

menys ho penso així, i aquesta no és més que la meua opinió) col·locant-ne un a l'entrada de Salt, un altre a la plaça Verdaguier -passeig Marquès de Camps-, un altre a l'altura de l'Ajuntament i un altre per l'indret de la Coma i Cros, i ni·l·lor encara un altre pels voltants de la plaça del Veïnat. El trànsit es podria regular a la velocitat convenient i tothom que tingués necessitat de sortir de les travessies ho podria fer amb tranquil·litat. No com ara, que si els primers no són decidits, s'organitzen unes llargues esperes, a les hores punta, per sortir del Marquès de Camps o de la plaça dels Peixos, entre altres.

Es parla que quan s'urbanitzi el passeig dels països Catalans no hi haurà tant de trànsit perquè es repartirà. Pitjor encara!, quan menys vehicles passen per la carretera a més velocitat es va. Potser hi hauran menys accidents, però segur que seran més greus.

Com a veï de Salt, demano semàfors a la carretera.

MOJCI

CONSTRUCTORS, S.A.

CONSTRUCCIO DE:

Cases unifamiliars,

Xalets individuals

Tot tipus de reformes i manteniments.

Una empresa jove
al servei del poble!!

Processó, 57
Tels.: 23 88 94 - 23 86 02 - 23 43 59
SALT - Girona

Insinuant Primavera

Primavera, viuries
en les meves paraules?
No goso dir-les
De tanta flor encesa
ets llum, ets aire

M. Arimany

Insinuant Vida

Ara és tot dintre meu: l'horitzó i el camí,
la batalla i la llum de l'estrella més alta.
Ara és tot dintre meu en un curs sense fi
i és resclosa el meu pit per la joia que hi salta.
Ara és tot dintre meu i jo lliure de mi.

M. Arimany

Imatges

En Lluís Mateu

El problema que tenim els que estem embolicats en aquesta revista-butlletí, és que ens fa vergonya i respecte parlar de nosaltres mateixos. Perquè serveixi de precedent i sense ésser falsa modèstia, en aquesta columna d'«imatges», vull parlar l'en Lluís Mateu.

D'aquest saltenc, se'n podrien dir moltes, moltíssimes coses. De quan era solista d'un grup de Rock, o cantava les cançons -les primeres- d'en Raimon. De la seva pintura, que a part de fer-ho molt bé, sempre ha estat investigant i no s'ha quedat amb el que «donava» -vull dir diners-. Si ens posem amb la seva vessant teatral, qui no recorda els seus muntatges de la «Pell de Brau», «La terra es belluga» o moltes d'altres. Darrerament treballa més amb qüestions de decoració o vestuari que com a actor o director. Quant a la seva oferta artística, podríem ressaltar la part de grafismes/disseny, que l'ha portat a fer diversos logotips per a Campanyes (la més representativa és la de «Salt, independència») i cartells per tota mena d'accions fins i tot comercials. Això fa que, actualment, a en Lluís Mateu, se li pugui dir que és el dibuixant oficial de Salt, o per ésser més concrets, «La imatge vivent de Salt», a través dels seus treballs artístics.

Però en Lluís no només dona aquesta imatge que he ressaltat breument, sinó que ha sigut un dels peoners de l'escol-

G.T. RIBAS

tisme a Salt, de la petanca i se'ns dubte d'aquesta revista que teniu ara a les vostres mans. En Lluís Mateu sempre ha estat el «cap de llista» dels membres d'aquesta redacció. I mai ha fallat. Sempre, des del primer dia, ens ha donat ànims i ha posat pau en moments delicats. Ha tingut paciència amb nosaltres i també amb l'altra gent, quan ens han criticat per alguna cosa que no ha agradat. No és el director «oficialment», però és el nostre «pare» i consultor. I més en podria dir i quedaria curt.

El dia 18 de febrer, el diari «Los Sitios» feia una entrevista a en Lluís Mateu, amb motiu de la sortida del número 75 d'aquesta revista «La Farga». M'he volgut afegir a aquest homenatge i aquesta imatge ja tan saltenca «La Farga» i de molt més abans en Lluís Mateu.

Poseu-vos el nom en Català

El passat dia 12 de març, per poder votar calia presentar el D.N.I. Potser feia temps que no us el miràveu, el carnet d'identitat... Doncs bé, segur que us va fer ràbia haver de comprovar de nou que, oficialment, no sou pas en Jordi, sinó «Jorge»; ni la Carme, sinó «Carmen»; ni en Pere, sinó «Pedro»; ni...

Com ho heu de fer perquè el vostre nom figurei en català a la vostra documentació personal?

ÉS BEN SENZILL

1.- Perquè el vostre nom sigui registrat oficialment en català, cal que aneu al jutjat on sou inscrits, hi presenteu el llibre de família i el D.N.I. i demaneu que us inscrivin el nom en català.

Aquest tràmit us el faran en un moment i gratuïtament.

Si teniu menys de divuit anys, aquesta gestió l'haurà de fer el vostre pare o la vostra mare.

2.- Perquè us posin el nom en català al D.N.I., cal que demaneu al mateix jutjat una partida de naixement per renovar el carnet d'identitat, amb el nom ja en català. Després, en el moment que us renoueu el D.N.I., presenteu aquesta partida de naixement.

**SI TENIU ALGUN DUBTE REFERENT A L'ESCRIP-
TURA CORRECTA DEL VOSTRE NOM, PODEU CON-
SULTAR EL SERVEI MUNICIPAL DE CATALÀ.
AJUNTAMENT DE SALT: DE DILLUNS A DIVEN-
DRES, DE 9 A 2. TELÈFON: 23 15 27**

Amb motiu del número 75 de LA FARGA, la periodista de «Los Sitios» M.ª Josep Bouis, va fer una llarga entrevista a en Lluís Mateu, el nostre Coordinador en cap (mena de Director).

Pel seu interès i perquè en Lluís s'explica molt bé, re-
produïm en aquesta secció tot el seu contingut...

6 / LOS SITIOS
DIARI DE GIRONA

- 18-Febrer-86 -

Lluís Mateu parla del butlletí del Casal de jubilats de Salt

Surt al carrer el número 75 de «la Farga»

M.J.B.

Foto **DANI DUCH**

Aquesta setmana surt al carrer el número 75 de la publicació del Casal de jubilats de Salt, «La Farga», i, amb motiu d'aquest aniversari, hem comentat amb el seu director, Lluís Mateu, la trajectòria de la revista.

«De fet és el butlletí del Casal de jubilats però li hem volgut donar aquest aspecte de revista i és l'única de Salt», ens explica Lluís Mateu, que manifesta que no és el director de «La Farga» donat que qui mana és el consell de redacció i que ell és tan sols «el primer de la llista».

«La Farga» té una tirada de 1.300 exemplars i de 1.500 quan són monogràfics i només la reben els socis del Casal i, a més, se n'envien exemplars a totes les institucions de Catalunya. La revista es finança amb els anuncis que publica i, amb aquests guany es cobreixen les despeses de la seva publicació i amb els imports de les subvencions que es reben, s'ha format un fons de la revista al Casal dels jubilats, que permet cobrir-se se problemes les despeses extraordinàries que es poden ocasionar.

El primer número de la revista saltenca va sortir al carrer el mes de maig de 1979 i des d'aleshores Lluís Mateu hi ha estat al front, juntament amb d'altres membres de l'actual equip redactor. Hi ha, a la publicació, una sèrie de seccions fixes que informen, a més a més, sobre les

diverses activitats del Casal de jubilats. En cada exemplar es pot trobar també un article d'opinió i, a les seves planes centrals, un tema monogràfic que, generalment, tracta sobre algun aspecte de Salt. Ben aviat les portades de «La Farga» seran realitzades per diferents artistes gironins, com ja s'havia fet al començament de la seva edició.

«Tots els membres de l'equip de redacció ens entenem molt bé a l'hora de fer la nostra feina. Ens reunim un cop al mes per programar i muntar el número del mes següent. A més ens reunim també el dia del lliurament del material i de la seva lectura. Tot el que surt publicat a la revista ho assumim plenament». La revista «La Farga» va ser finalista l'any passat del premi de premsa comarcal l'Assíria Pradell, que atorga la Diputació de Barcelona.

El número 75 que aquesta setmana sortirà al carrer no serà una edició especial malgrat la celebració i, segons ens informà Lluís Mateu, parlarà sobre l'entrada a Europa i les seves repercussions.

«La Farga» és una revista amb incidència real en la vida del poble de Salt. Lluís Mateu afirmava que «hi ha moltes persones que es fan socis del Casal de jubilats només per poder rebre la revista». Alguns dels temes monogràfics que s'han publicat a les seves planes han estat, àmpliament comentats entre la població.

LA TECA

JOSEP M.ª DUBÉ

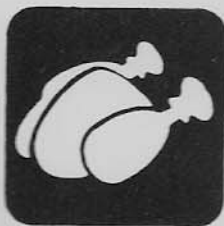
ENCARREGUEU AMB ANTELACIÓ:

Sarsueles i paelles
Pollastres a l'ast
Conills a l'ast
Ànecs a l'ast
Canelons
Calamars a la romana
Plats cuinats
Tripades, cargols, etc.

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Carrer Major, 9
Tel. 23 94 79

SALT

Records de Setmana Santa

La meua padrina, que era una dona molt primmirada, vetllava perquè la família moderés les seves expressions durant la Setmana Santa; tothom havia d'observar un capteniment contingut, especialment el Divendres Sant. La Setmana Santa eren dies de silenci, de visitar monuments, de viacrucis, de consumir bunyols i vi bo, i de matar jueus, tot en un respectable silenci.

Jo, que era enjogassat i poc respectuós amb les tradicions familiars, m'havia d'escollar alguns miquels de la padrina, perquè, per qualsevol excusa, em posava a baladrejar i a fer entremaliadures; trencava la respectabilitat d'aquells dies. Després, ja me'n confessava amb el senyor Rector. Però la consciència de pecat era minsa; i més minso encara el meu propòsit d'esmena. Recordo que, una vegada, vaig rampinyar un parell d'embostes de bunyols i l'ampolla de la garnatxa. Vaig agafar mitja torradora, i em vaig posar a esvalotar, empès pels efluis del most. La padrina, dona sàvia per excel·lència, va capir a l'instant que en el pecat trobaria la penitència. I no em va dir res. Jo me'n vaig alegrar. Però fillets de Déu! Em van venir tot seguit les conseqüències post alcohòliques. Marejat com una sopa, m'ho vaig passar més malament que un gos malalt, fins que ho vaig buidar tot.

Ara tot ha canviat. Entre altres coses, ja quasi no trobes enlloc bunyols com aquells, fets amorosament, tot pensant en els dies sants; bunyols pastats a mà, per l'oncle flequer. Bunyols amb ous de veritat, amb anís de veritat, fregits ceremoniosament amb oli d'oliva, collita de l'oliveta familiar. Ara cal engargussar-se amb bunyols tiragonyosos i bufats, que tenen més gust i aparença de xiclet americà, que no pas de digne commemoració de Setmana Santa.

Sí, padrina. Ara, per Setmana Santa, ens n'anem a patir a qualsevol racó de la nostra geografia. I, després, hem de fer veure que hem disfrutat molt. En aquests moments, recordo amb nostàlgia els teus bunyols i els teus renys de dona sàvia i respectuosa amb les tradicions. Això ja no tornarà mai més.